

MAGYAR LLOYD

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK:		FELELŐS SZERKESZTŐ	HIRDETÉSEK ÉS ELŐFIZETÉSI PÉNZEK
Egész évre 8 forint.	Félévre 4 forint.	STEINER JÓZSEF.	a kiadóhivatalba: Budapest, V. fürdő-utca 4
Egyes szám ára 20 krajczár.			intézendők.

Az árvapénzek.

Közigazgatásunkban a gyámsági ügyek egyikét képezik azon mozzanatoknak, a melyeknél még igen sok a rendezni és javítani való. A néhány év előtt hozott gyámsági és gondnoksági törvény inkább csak az elméletben mutatkozott tetszetősnek, a gyakorlatban pedig legnagyobbreszt fennmaradt a korábbi schlandrián. Alig van intézmény, melylyel az érdekelt közönségnek annyi baja és ennek folytán panasza volna, mint a gyámhatóság. Az ügyvitel lassúsága, a sok instanczia még csak tűrhető volna, ha legalább a lelkiismeretesség nagyobb volna, a melylyel a gondjaikra bizott vagyont ezen hatóságok kezelik. Nem akarunk e helyütt kiterjeszkedni a sok helyütt tapasztalt visszaélésekre, sikkasztásokra s több effélékre, hanem csupán arra kívánunk utalni, hogy a gyámhatóságok vagyonkezelése a legtöbb esetben nem észszerű és nem olyan, mely a vagyon jövedelmére jogosítottak érdekeinek legjobban megfelelő volna.

Vegyük azon esetet, hogy valamely hagyaték éveken át tartott hosszadalmas eljárás után végre folyósítatik. A pénz, mely az esetlegesen kiskoru örökösököt illeti, a gyámhatóság által gyümölcsötzetően elhelyeztetik. Az örökösök érdeke, de egy általános nemzetgazdasági érdek azt követeli, hogy a heverő tőkepénz a lehető legbiztosabban ugyan, de e mellett a lehető legnagyobb hozadékra való kilátással helyeztessék el. És mit tesz a gyámhatóság? Betétnek helyezi el a pénzt a takarékpénztárba 4%-ra, levon a kamathozadékból $\frac{1}{2}\%$ -ot kezelési költség fejében és az élvezetre jogosított kiskorúaknak kiutal $3\frac{1}{2}\%$ -os jövedelmet. Nem többet, mint $3\frac{1}{2}\%$ százalékot lát a kiskoru örökös a hagyaték után. A mai világban a pénz ára az igaz, hogy olcsóbb mint volt régebben, de olyan borzasztó pénzbőségben mégsem vagyunk ezen országban, hogy a teljes biztonság feltételezése mellett a gyümölcsözöleg befektetett tőke csak $3\frac{1}{2}\%$ -os jövedelmet adna.

De hát nem is lehet az máskép, ha az árvaszék bölcsessége nem terjed tovább a takarékpénztári betétnél. A teljes biztosságot nyújtó takarékpénztárak tényleg nem adnak többet betétek után, mint 4%-ot, a legtöbb még az adót is rásózza a betevő félre és mert a $\frac{1}{2}\%$ -os kezelési költséget nem vehetjük soknak, az árváknak csak ugyan nem jut több $3\frac{1}{2}\%$ -nál. De kérjük, ugy kell-e annak lenni, hogy az árvaszék ne lásson tovább a takarékpénztárnál? Nem található-e mód az árvapénzeknek intenzivebb gyümölcsötzetésére? Nézetünk, hogy erre kinálkozik alkalom, de a gyámhatóság kényelemszeretete miatt ez a mód ritkán vagy épen nem vétetik alkalmazásba. A takarékpénztári betétekkel a gyámhatóságnak nem sok baja van. A midőn a fél sürgeti a hozadék kiadását, eszébe jut az árvaszéknek, hogy az illetőknek befektetett tőkéjük van valahol és a megfelelő jövedelmet kiutalványozza. Ez igen egyszerű és kényelmes procedura, bár

nálunk az ilyenre is hónapokra terjedő idő kell. És nagyon valószínű, hogy a valamivel nagyobb gondosságtól való irtózás oka annak, hogy a gyámhatóság nem alkalmazza kizárólagosan a tőkebefektetés egy másik és sokkal jövedelmezőbb módját: az értékpapir vásárlást.

Nem bármilyen minőségű értékpapirt értünk, mert hiszen ez a kérdés törvény által is szabályozva van, hanem jól fundált és pupillaris biztosítékot nyújtó zálogleveleket, elsőbbségi kötvényeket és végül állampapirokat. Mindezen értékpapirok, még azokat sem véve ki, a melyek megszerzési ára a névértékét meghaladja, a takarékpénztárak által a betétek után adott kamatnál többet jövedelmeznek. Ha csak a két magyar járadékpapirt vesszük, azt látjuk, hogy ezek rentabilitása sokkal nagyobb a szokásos 4%-nál. Milyen áldás némelykor a szegény árvákra, a kiknek mindössze egy pár száz forintjuk van az árvapénztárban, ha néhány forinttal többet kapnak vagyonuk hozadéka gyanánt, pedig 1— $1\frac{1}{2}\%$ -os differenzia a kamatok összegét jelentékenyen alterálja.

Ha az árvapénzeket a gyámhatóságok legnagyobbreszt és szabályszerint állampapirokba és ezek közül főleg járadékokba fektetnék, legalább 5%-os kamathozadékra lehetne számítani és az árváknak mindenestre több jutna ki, mint jelenleg. Az igaz, hogy ezen esetben a gyámhatóságoknak valamivel több dolguk volna. Felügyelni kellene az értékpapirok szelvényeinek esedékeségére, azokat be kellene váltani, holott a takarékpénztári betéteknél készpénzzel van dolguk. A fáradság valamivel nagyobb volna, de sokkal jelentékenyebb az erkölcsi és anyagi előny, a mely ilyen eljárás nyomán eléretnék.

Állami hitelünk az utóbbi években örvendetesen szilárdult. Ha kutatjuk az okokat, ugy azt találjuk, hogy igen nagy mértékben elősegítette az állami hitel szilárdulását azon körülmény, hogy a magyar állami értékpapirok az eddiginél nagyobb arányban nyertek elhelyezést a belföldön. Ez egy igen fontos nemzetgazdasági mozzanat. Az államadósságok nagysága egymagában véve még nem döntő valamely nemzet vagyonosságának megítélésénél. Hiszen ha ez ugy volna, akkor Anglia és Franciaország a legszegényebb államok volnának, mert ott az államadósságból legnagyobb összeg jut átlag egy-egy lakosra. A lényeges mozzanat még az, hogy bel- vagy külföldön vannak-e a hitelezők is, bel- vagy külföldre kell-e fizetni a rengeteg kamatot. Ha az állam tulajdon polgárai egyszersmind az állam hitelezői, akkor a nagy adósság nem nyomja az államot, hiszen a kamatot az állam keretébe foglalt nép élvezi. Ezek megfontolása mellett bátran állithatjuk, hogy a magyar állampapiroknak belföldön való nagyobb mérvű elhelyezése elősegítette állami hitelünk javulását is. És ha tovább megyünk és kutatjuk, hogy tulajdonképen kik is mutatkoztak vevők gyanánt ezen magyar állampapiroknál, vajjon mit látnak? Azt, hogy legnagyobbreszt a nagy betétekkel ren-

delkező takarékpénztárak fektették fölösleges pénzeiket állampapírokba. Némely takarékpénztár iránt — és ez örvendetes jelenség — oly erősen nyilatkozik a közönség bizalma, hogy a betéteket a rendes váltóleszámitolási és egyéb kölcsönüzletekre fordítani nem képes. Nehogy tehát a fölösleges pénz gyümölcsözletlenül heverjen, a takarékpénztár értékpapírokat vásárol. És még ezen az üzleten sem veszít. A betevőnek 4%-ot ad, maga pedig a szelvényt beváltja 5%-al. A haszon tehát nyilvánvaló. Korántsem akarjuk kárhozatni a takarékpénztárak ezen eljárását, csak példaképen hoztuk fel, hogy a gyámhatóságok, a melyek rendszerint támasz nélkül álló egyének érdekeit vannak hivatva védelmezni, okuljanak belőle. Mert az árvapénzekhez rendszerint sok könny tapad és gyakran ez a pár fillér képezi egész családok jövő fejlődésének alapját.

Ha a takarékpénztárak megteszik azt, hogy állampapírokba fektetik pénzeiket — a betevők pénzét, — úgy megtehetik ugyanezt az árvaszékek is az árvák pénzével s az eredmény üdvösebb leendő ugy az egyesekre, mint közvetve az összességre: az államra.

Egy vidéki közraktár pusztulása.

A midőn néhány év előtt a magyar leszámító- és pénzváltóbank a közraktári üzlet fejlesztését felvette programjába, ezen elhatározás általános helyesléssel fogadtatott az ország termelő és kereskedő körei részéről. De nem soká tartott az öröm. Csakhamar kitűnt, hogy a bank által kezelt közraktárak nem felelnek meg azon várakozásoknak, a melyeket az intézményhez fűztek, sőt a termelők és kereskedők határozottan ama tudatra kezdtek ébredezni, hogy a közraktárakban ellenségeik támadtak. És tényleg így is volt a dolog. Mert a bank által kezelt közraktárak nem szorítottak arra, hogy a beraktározással, előlegek adásával foglalkozzanak, a mi tulajdonképeni hivatásuk lett volna, hanem odaigyekeztek, hogy mint önálló vállalkozók kiragadják a közvetítő kereskedelmet az erre illetékes osztály kezeiből. Ezen fenyegető veszélyre kezdetben, a közraktárak alapításánál nem is gondoltak. De hogy is gondolhattak volna, a mikor a leszámítóbank alapszabályaiban határozottan benne volt az a rendelkezés, hogy a banknak saját számlára a beraktározási üzlettel kapcsolatosan üzleteket kötni tilos. Az alapítók világosan hangoztatták is felhívásukban, hogy távolról sincsen szándékukban versenyre kelni a kereskedő osztálylyal és csupán a beraktározási és előlegezési üzletet fogják folytatni. A tapasztalat az ellenkezőt mutatta. A biztosítgatás csak csalétek volt, hogy a közraktárakba édesgessék a feleket. Mihelyt pedig ezek rámentek a lépre, beraktározták áruikat és a közraktárakból expediáltatták feleiknek, a kikkel üzleti összeköttetésben állottak, kibujt a szög a zsákból. Kitűnt, hogy a közraktárak kezelője, a leszámító és pénzváltó bank, miután kileste a beraktározó felek összeköttetéseit, ezen tudomását felhasználta arra, hogy előtérbe helyezett Strohmannaok útján maga is közvetlen üzleti összeköttetésbe lépjen az illetőkkel.

Igy történt ez a leszámító-bank által kezelt közraktáraknál mindenütt, de különösen Barcsen. A barcsi közraktárak a banknak egyik legjövődélmezőbb vidéki vállalata volt. Befogadási képessége 50,000 métermázsa és volt olyan idő, a midőn 75,000 métermázsa feküdt e raktárakban. Ezen egyetlen körülmény eléggé mutatja, mily jó keresletnek örvendtek a barcsi raktárak helyiségei a dunántuli gabonakereskedők részéről. És ma mit

látunk? Azt, hogy a barcsi raktárakban alig lézeng több, mint 15,000 métermázsa áru. Joggal felmerül tehát a kérdés, mi idézte elő e hanyatlást, mi okozta a barcsi közraktári intézmény pusztulását? Elmondjuk röviden: A magyar leszámító- és pénzváltó bank a barcsi raktárak kezelését egy Weisz nevű gondnokra bízta. Eddig a dolog rendjén volna. De ez a gondnok nem csupán a közraktár gondnoka volt, hanem egyuttal a bank megbízottja akként, hogy a nevében ugyan, de a bank számlájára folytatott gabonakereskedői és bizományosi működést. A barcsi raktárakba beraktározó kereskedők lassankint azon vették magukat észre, hogy stájerországi, tiroli, olaszországi vevőik elmaradoznak, s midőn utána-jártak a dolognak, megtudták, hogy ez a Weisz nevezetű ur, a barcsi raktárak gondnoka és a leszámító bank Strohmanna halászta el előlük a feleket. A következés az lett, hogy az azon vidékről való kereskedők kerülni kezdték a közraktárakat, melyben ellenséges érületű versenytársukat ismerték fel és gondoskodtak más módokról a beraktározást illetőleg.

A mód önmagától kínálkozott a marburgi közraktárakban. Ezen közraktárak birtokosa, a stájerországi bank, másféle szempotokból indul ki, mint a magyar leszámító-bank. Nem akar egyszerre meggazdagodni, nem folytat egyidejűleg közraktári és kereskedői üzletet, hanem megelégszik az elsővel, e mellett a kis haszonnal, de clientelája napról-napra szaporodik. — Miután a magyarországi gabnakereskedőknek a Marburgba irányítás négy krajczárral drágította a szállítást, a marburgi közraktárak oly coulánsok voltak magyarországi feleikkel szemben, hogy két krajczárt megtérítettek. Most már a megtérítés szüksége is elesett, a meny nyiben a déli vasut azon engedményt adta a marburgi közraktárnak, hogy reá vonatkozólag is érvényesnek ismeri el a reexpedicionális tarifát a tiroli, svájci és olaszországi relációkban. A marburgi közraktár ennél fogva napról-napra erősebben fejlődik s ez időszertint mintegy 100,000 métermázsa csaknem kizárólag a dunántuli vidékről származó magyar áru van benne beraktározva. De van is aztán gondja reá ezen marburgi közraktáraknak, hogy a vele érintkező felek meg legyenek elégedve. A beraktározóknak üzleti viszonyait hivatalos titoknak tekinti, s nem hogy, mint a magyar leszámító bank Barcsen, a maga előnyére használna fel, még harmadik személyeknek sem árulja el s mindenképen arra igyekszik, hogy a feleknek oly előnyöket nyújtson, a melyeket másutt meg nem kapnak. Így cselekszik a marburgi közraktár és innen van, hogy a dunántuli gabonakereskedők felfogván a helyzetet, ott hagyják Barcsot és mennek Marburgba.

Efelett nem is lehet csudálkozni. A barcsi közraktárakban az áru megromlott, és nagy hiányok nélkül sohasem szolgáltatott ki. Ellenben a marburgi közraktárakban az áru tisztességesen kezeltetik, nem romlik meg, nincs sulyhiány. Láttuk az intézet leveleit, melyben minden hónapban a gabonasöpredéket is elosztja ügyfelei közt, és javukra írja. A marburgi közraktáraknak még azon nagy előnyük van, hogy a magyar állomásról oda-irányított áru a továbbításnál a közvetlen díjszabás tételeit élvezzi, ellenben a barcsi közraktáraknál ezen kedvezmény nem létezik, mert az áru a barcsi állomásig a helyi díjszabás tételeiben megy, és csak a barcsi állomástól továbbítatik a közvetlen díjszabás tételeiben. És így nagy megtakarítást érnek el a szállítási díjakban is a marburgi beraktározók a barcsiakhoz képest.

Azonban tévedés volna azt hinni, hogy a leszámító-banknak barcsi gondnoka által eszközölt manipula-

tióknak volt sikerük. Szinte úgy látszik nekünk, mintha a nemesis nagyon is gyorsan elérte volna a rozsz cselekedetét. Ez a bizonyos Weisz ur, a leszámítoló-bank barcsi raktárgondnoka és üzleteinél Strohmanna, szerencsétlen flótás volt. Nem sokat értett az üzlethez és megessett rajta az a malőr, hogy az általa küldött árut Stájerországban, Tirolban, Istriában és Olaszországban csaknem mindenütt kifogásolták. A külföldi vevők a küldött gabnát nem találták olyanoknak, mely a kikötött minőségnek megfelelő és ezért a szállító gondnok illetve a leszámítoló-banknak rendelkezésére bocsátották. Még most is ott fekszik sok helyütt külföldön a gabna a vasuton, a mennyiben a címzettek azt átvenni vonakodnak és mint efféle kifogásolt áru, igen rozsz renomménak örvend, mely hirhede teszi a bank gabnaszállításait.

Látnivaló ebből, hogy a barcsi raktárakkal a leszámítoló-bank kétszeresen meg van verve: egyrészt mert a tulajdonképeni raktározási üzlet a felek bizalmatlansága folytán mitsem jövedelmez, de meg a Strohmanként szereplő gondnok által kezdeményezett üzletek is effektív veszteséggel jártak. A barcsi eset azonban nem áll egyedül, mert mint halljuk, a leszámítoló-bank nem akar okulni az eddigiekben, hanem más vidéki közraktárakban is praktizálja ugyanazon eljárást, a mit Barcsen. Meglátjuk majd, hogy mi lesz belőle?

Gabonastatisztikánk.

A földmívelési miniszterium kebelében felállított mezőgazdasági statisztikai osztály rövid létezése óta dicséretreméltó buzgalmat fejt ki. Legutóbb ismét egy jelentést terjesztett a miniszter elé, melyben kimutatást ad a múlt évek terméséből fennmaradt gabonakészletekről, a buza és rozsz vetőmag szükségletéről és az ezek alapján kiszámított ideai buzakiviteli többletről.

A jelentés az által szenvedett késedelmet, hogy a készletekre vonatkozó adatok, többszöri sürgetés után, csakis az utolsó napokban érkeztek be. A készletekre vonatkozó adatok ugyanis három különböző, egymást kiegészítő felvétel alapján gyűjtettek és pedig a termelőnél fennmaradt gabonakészletekre vonatkozó a gazdasági tudósítók közbenjárása mellett; a vasutak és gőzhajtársulatoknál beraktározott és transitóban levő gabonamennyiségre nézve közvetlenül ezen forgalmi vállalatoknak igazgatóságai útján és végtére az ország különböző közraktárakban, nagyobb ipartelepein és gőzmalmaiban levő készletekre vonatkozó a kereskedelmi kamarák közvetítésével. A gazdasági tudósítók és a forgalmi vállalatok igazgatóságai megszokott ügybuzgalommal igyekeztek ezen felvétel létesítéséhez hozzájárulni, csakis néhány nagyobb gőzmalom tagadta meg a kellő felvilágosítást, mely tény sajnálatos, annál is inkább, minthogy épen ezen felvétel által a kereskedelemmel és különösen a gabona- és lisztkivitellel foglalkozó osztálynak vélt a hivatal hasznót tehetni.

Mint a statisztikai hivatal is megjegyzi, a gabonakészletekre vonatkozó adatok teljes hitelt nem érdemelnek. Minthogy az ország egyes gazdáinál található gabonakészlet ellenőrzése nagy mértékben ki van zárva, a dolog természetében rejlik, hogy a közölt adatok megbízhatóságukból ezuttal veszítenek.

A mi a termelőnél található buza- és rozszkészleteket illeti, a gazdasági előadók bemondása szerint az egész országban legalább is 1 millió hektoliter buza és mintegy 200 ezer hektoliter rozsz maradt eladatlan. Ezen összeg a fölösleges gabonamennyiségre vonatkozik, míg

ellenben, sok helyen, legalább a rozsnál — a fogyasztásra szánt $\frac{1}{4}$ évi szükséglet kitüntetve nincs. A buza, rozsz és liszt azon mennyisége, a mely 1884. évi július hó 19-én a vasutak és dunagőzhajózási társulat raktárakban elhelyezve volt, vagy azon napon elszállított, egészben 68,977 métermázsa buza, 3216 métermázsa rozsz és 45,345 métermázsa liszt. A gőzmalom- és közraktárakban július hó 19-én összesen 577,910 métermázsa buza, 18,179 métermázsa rozsz és 436,864 métermázsa liszt volt beraktározva.

Az országos statisztikai hivatal által közölt aratási kimutatás szerint 1884-ben termelt összesen 39 millió hektoliter, vagyis 28,722,344 métermázsa buza, 18,197,802 hektoliter, vagyis 12,738,462 métermázsa rozsz. Ha ezen összegekhez a fent kimutatott készleteket hozzáadjuk, azt találjuk, hogy Magyarország fogyasztásra és kivitellel mintegy 30 millió métermázsa búzával és 12,895,908 métermázsa rozsszal rendelkezik. Ha most ezen összegből levonjuk a fogyasztásra, illetve élelmezésre és vetőmag-szükségletre igényelt gabonamennyiséget, a mely 16 millió métermázsa búzát és 15 millió métermázsa rozszot tesz ki, akkor megkapjuk azon főösszeget, a mely részben a kivitellel fennmarad, vagyis a kiviteli többletet. Ez 13,845,016 métermázsa búzát tesz ki.

A majd 14 millió métermázsa kiviteltől többletből mindenek előtt Budapest főváros fogyasztása levonandó, mint oly factor, melyet pontosan eddigelé nem ismerünk, de hozzávetőleg 420 ezer métermázsa becsülhetünk. Figyelembe veendő továbbá azon különbözet, mely az elemi károk következtében a bevetett és learatott terület közt létezik. A bevetett területben okozott károk pontos felvétele ugyanis csakis az aratás befejezése után eszközölhető. Tekintettel tehát arra, miszerint rendkívüli áradások és jégverések nem voltak, a vetések a téli fagy által sehol sem szenvedtek annyira, hogy nagy mértékben ki kellett volna azokat szántani, másrészt pedig, hogy több megyében helyi záporok és felhőszakadások mégis tetemes károkat okoztak, az igazsághoz közel jutni úgy vélünk, ha ezen károkat a termelt mennyiség 2% -ára becsüljük. A károk kitesznek e szerint körülbelül 700 ezer métermázsa. Hozzá véve még Budapest fővárosának 420 ezer métermázsa kivitelt fogyasztási összegét, a főösszegeből 1,120,000 métermázsa kerül levonásba.

E számítás szerint tehát kiviteli többletünk 12,725,016 métermázsa búzát tesz ki. Ezen összeghez bátran hozzászámíthatjuk a vetőmag-szükségletből levonandó azon mennyiséget, melyet az által nyerünk, hogy figyelembe vesszük, miszerint közép- és nagybirtokosaink, kik az összbirtokosok 44% -át teszik ki, nagyjából vetőgépeket használnak, s ennél fogva kevesebb magot használnak el, mint a kézzel vető paraszt gazda. Az így nyert buzamennyiség circa 256 ezer métermázsa tesz ki, mely összeget a fent kimutatott kiviteli többlet adva, az körülbelül 13 millió métermázsa állapítható meg.

A rozszra vonatkozólag be kell vallani, hogy az ideai gyengébb rozstermés mellett jelentékeny hiány mutatkozik, ez a hiány kitesz 2,231,386 métermázsa; ezen hiányhoz járul még Budapest főváros fogyasztása, mely hozzávetőleg $\frac{1}{2}$ millió métermázsa állapítható meg; ezenkívül még a rovarok és elemi csapások által okozott károk, melyek mintegy 344,000 métermázsa tesznek ki; ezen hiányból ellenben levonandó mintegy $\frac{1}{4}$ évi élelmezési szükségletet fedező mennyiség, mely biztosan 2 millióra tehető; levonandó másodsor a kimutatott vetőmag-szükséglet azon megtakarított része, mely a vetőgép használatából ered, és a mely 110 ezer métermáz-

zsára tétel; e szerint a valódi hiány 965,386 métermázsza rozs, mely a mostani alacsony árak mellett valószínűleg buzával lesz pótolva.

Mint említettük, a mezőgazdasági statisztikai hivaltól az elismerést megtagadni nem lehet, mindazonáltal attól tartunk, hogy az egész kimutatás talán többet fog ártani, mint használni. Említettük egy helyütt a jelentésben, hogy a gőzmalmok a felvilágosítást a készletekre nézve megtagadták. Pedig a malmoknál levő készletek nagy tényezőt képeznek. A készletek megállapítására vonatkozó egész eljárás nem látszik nekünk alaposnak. A gazdasági tudósítók ugyan hogy puhatolhatják ki, hogy mennyi gabonája van a magánosoknak. A termelőknél még talán igen; ezen körökkel a gazdasági tudósító gyakrabban és bizalmasan érintkezik, ezektől megtudhatja némi utánjárás mellett, a mire szüksége van. De nem szabad feledni, hogy a gabonatermő vidékeken egyszersmind jelentékeny kereskedők vannak, a kik tete-mesebb készletekkel rendelkeznek és a kik a saját érdekükben sohasem fogják megmondani, hogy mennyi buzát és rozsot tartanak raktárban. Összefügg ez a kereskedői foglalkozással és azon általános bizalmatlansággal, a mely nálunk minden társadalmi körben a hivatalos bemondásokkal szemben uralkodik. Ekként csak a közlekedési vállalatok és a közraktárak bevállásainak tulajdoníthatunk hitelességet, a készletekre vonatkozó többi adatokat pedig merőben önkényeseknek kell tartanunk. És ugyanezen okból veszedelmesnek is tartjuk a számokkal való ilyen játékot addig, a míg nem találunk módot a felvételek hitelességére.

A fővárosra vonatkozó adatokat egy kitűnően szervezett statisztikai hivatal gyűjti össze és dolgozza fel. Ezen hivatal munkálatai elismerésben részesülnek az egész művelt világban. És mégis annyira még nem tudta vinni ez a hivatal, hogy a budapesti piac gabonakészleteiről, a melyek pedig tudvalevőleg jelentékenyek, időszakos kimutatásokat tegyen közzé. Ugyan miért? Nem más okból, mint azért, mert Budapesten a magánraktárakban rengeteg sok gabona van felhalmozva és ezeknek a pontos felvételét nem eszközölheti sem kereskedelmi kamara, sem statisztikai hivatal, sem valamely más hatalma az országnak.

Érdekes tőzsdeperek.

I.

Holitscher B. Lipót budapesti kereskedő *Foltay* János csegődi tisztartótól vett 600 mm. buzát f. é. aug. hóban a *tamándi* állomáson szállítandólag. Az utóbbi a szállítást nem Tamádon, hanem Borosjenőn teljesítette, *Holitscher* B. Lipót erre az ügylettől elállott és 4800 frt foglalót, ennek 1884. május 19-től járó 6% kamatait követeli és ez iránt, valamint a felmerült költségek és 810 db. zsáknak azonnali bérmentes visszaküldése és a visszaküldésig naponként és darabonként $\frac{3}{4}$ kr. kölcsöndijnek megfizetése iránt keresetet indított.

Itéltetett:

Alperes végrehajtás terhe mellett köteles felperesnek 4800 frt o. é. tőkét, ennek 1884. évi szeptember 22-től mint a keresetindítás napjától járó 6% kamatait, 13 frt 20 kr. bírói eljárási, 4 frt 08 kr. óvás díjat és 3 frt 08 kr. kereseti költséget 8 nap alatt megfizetni, köteles továbbá felperesnek 810 db. zsákot azonnal bérmentesen visszaküldeni és ezen zsákok minden egyes dbja után a szállítási határnaptól a tényleges visszaküldés napjáig naponként járó $\frac{3}{4}$ krnyi zsákkölcsöndiját

megtéríteni. Végül köteles alperes 10 frt tőzsdei ítéleti illetéket végrehajtás terhe alatt a tőzsde pénztárába nyomban befizetni.

Indokok:

A peres ügyletre kikötött tőzsdei usance-ok 42. §-ának 2. alineája értelmében (összhangban a keresk. törv. 330. §-ával) bizonyos időtartamon belül teljesítendő ügyleteknél azon esetben, ha a határidő utolsó napja vásár- vagy ünnepnapra esik, az átadás, illetve átvétel, a vásár- vagy ünnepnapot közvetlenül megelőző hétköznapon teljesítendő. A kötlevel szerint a szállításnak f. évi aug. havában felperes s nem mint alperes értelmezi, alperes válaszlása szerint kellett véghezmennie, felperes azonban ezen választási jogával nem élve, a szállítási határnap a szállítási határidő utolsó napjára, illetve miután e nap vasárnapra esett, fentiek szerint az azt megelőzőt hétköznapra vagyis f. é. aug. 30-ára esett. A mennyiben pedig a becsatolt táviratokból kitűnik, hogy alperes az átadást csakis f. é. aug. 31-én, illetve miután ezen nap vasárnapra esett, f. é. szeptember 1-én akarta teljesíteni, e napon pedig felperes a tőzsdei usance-ok értelmében átvételre már nem volt kötelezhető, hanem óvástétel mellett az ügylettől elállhatott: az ügyletet felbontottnak kellett tekinteni s alperest a felvett vételár s mint pervesztes felet egyuttal a felmerült perköltségek, nem különben a szállításhoz küldött zsákok bérmentes visszaküldésében s a felmerült zsákkölcsöndij megtérítésében marasztalni kellett. Azon fentiek következtében különben is irrelevans alperesi kifogás, miszerint az átadás mindeddig B.-Jenőn történt, s most is ott kellett véghezmennie, a kötlevel e tekintetbeni világos és kétséget fenn nem hagyó intézkedésével szemben s tekintettel azon körülményre, hogy felperes f. é. aug. 29-én kelt táviratában kifejezetten értesítette alperest, miszerint mindenben a kötlevelhez ragaszkodik, tekinteten kívül volt hagyandó.

II.

Hausmann Ch. munkácsi kereskedő vett *Landauer* Ign. és fiai budapesti cégétől 8 zsák — 480 kiló singaporei borsot, métermázsáját 106 frtjával augusztusban szállítandólag. *Landauer* Ign. és fiai cég a szállítást megtagadta. Erre *Hausmann* Ch. követel 55 frt 20 kr. árkülömbözetet és a felmerült költségeket.

Itéltetett:

Alperes végrehajtás terhe mellett köteles felperesnek 43 frt 20 krnyi tőkét, 6 frt 61 kr. kereseti költséget és felperesi képviselőnek 10 frtban megállapított ügyvédi munkadíjat 3 nap alatt megfizetni.

Alperesi ügyvédnek munkadíja saját fele irányában 10 frtban állapítatik meg. Tőzsdei ítéleti illeték fejében alperes végrehajtás terhe mellett köteles 6 frtot a tőzsde pénztárába nyomban befizetni.

Indokok:

A kötlevel értelmében alperes eladott felperesnek 8 zsák vagyis 480 kilogramm f. évi augusztus elején Budapestről szállítandó singaporei borsot, 100 kilogrammonkénti 106 frtnyi áron. Szállításhani késedelmet maga alperes is elismervén, tekintve hogy a kötlevel értelmében nem «uszó» áru lett eladva, s így alperes a szállítóhajónak utközben vis major általi feltartóztatását szerződésbontó kifogásként nem érvényesítheti: felperesnek joga van a szerződést nem teljesített alperestől szenvedett kára, vagyis a teljesítés helyén és idejekor jegyzett piaczi és a szerződési ár között mutatkozó árkülömbözet megtérítését követelni. Minthogy pedig f. évi augusztus 10-én,

mint teljesítési határnapon, a singaporei borsnak ára a «Pester Lloyd» az nap megjelent kimutatásai szerint Budapesten 100 kilonként 115 frtot tett ki, s így a külömbözet métermázsanként 9 frtra, 4.8 métermázsa után tehát 43 frt 20 krra rugott: alperes ezen összeg s mint pervesztes fél egyuttal a felmerült perköltségek megfizetésében marasztalando volt.

Különfélék.

— **Tisza Kálmán a tőzdebírószág előtt.** Lapunk egy másik helyén érdekes tőzdeperről teszünk említést, mely egy budapesti kereskedőczég és egy biharmegyei tisztartó közt merült fel 600 métermázsa buza szállítása tárgyában. A bírósági ítéleten és az ügy érdemén kívül azonban még érdekesebb az, hogy az alperes tulajdonképen nem más, mint Tisza Kálmán miniszterelnök ő excellenciája, mert a buza csegődi birtokának termése és a személyében perbe fogott alperes az ő tisztartója.

— **Fővárosi magánhivatalnokok köre.** A választmány f. hó 16-án tartott ülésében a teendők megosztása czéljából saját kebeléből megalakította a pénzügyi, házi, multság- és szellemi szórakozást rendező bizottságokat. Uj tag 42 vétetett föl, s így most már a körnek mintegy 450 tagja van, a mi arra mutat, hogy az uj társas-egylet proszperálása mindenképen biztosítva van. A kör helyiségei a Haas-féle palotában még e hó folyamában teljesen felszerelve lesznek, s az ünnepélyes megnyitás november hó első napjaiban fog megtörténni. Ugyancsak novemberben indulnak meg a felolvasások is, melyek megtartását legkiválóbb írónk ígérték meg. A téli cyklusban tehát a kör tagjai élvezetes estekre tarthatnak számot.

— **A váltó lejáratának meghatározása.** A váltókon a «harmadnap mulva» szavakkal kifejezett lejárat kétséget hagy fenn az iránt, vajjon a váltó fizetési ideje a kelettől vagy a bemutatástól számított harmadik napon esik-e? A m. kir. Curia egy fennforgó esetben úgy határozott, hogy a váltó-kereset visszautasítandó, mivel «az okiraton annak határozatlanságánál fogva a váltótörvény 3. §-ának 4. pontjában körülírt lényeges kellék hiányzik, s így ez a váltótörvény 68. §-ához képest váltójogi kötelezettséget meg nem állapít». A Curia ezen döntvényét ajánljuk a kereskedői körök figyelmébe.

— **Legujabb börze-viczoz.** Bécsben történt. A török dohány-részvényesek egy nagy spekulánsa hozatott magának ezen társulat által gyártott cigarettákból és megkínálta vele örökös ellenségeit a contremineuröket. A jó cigaretták nem térítették meg ezeket, mert a spekuláns azon kérdésére, hogy hogyan izlik a cigarettát, azt mondá a contremineur: «a dohány kitünő, de a *papiros* nagyon rossz».

— **A gabonacsarnok légköre.** A késő őszi és a téli hónapokban a gabonacsarnok légköre felette káros az egészségre. De nemcsak hogy káros, hanem egyenesen élvezhetetlen és valóságos mártírimum e légkörben mozogni. Különösen érezhetővé válik az délfelé, a mikor kezdetét veszi az általános szivarozgatás. Ideje volna már, ha a tőzsde előjárósága megfelelő szellőztetésről gondoskodnék. Vannak bizonyos dolgok, a melyeket nem lehet utólag jóvá tenni, a Lloyd-társulat épülete oly rosszul van építve, hogy azt, holmi reparaturákkal a czélnak megfelelően átalakítani nem lehet. Évek óta türi a hazai kereskedelem ezt az állapotot és nem segíthet magán. Mintha a tőzsde oda volna növe azon épülethez. Meg vagyunk győződve, hogy a kormány és a főváros hajlandó volna némi áldozatokra, ha a hazai kereskedelem elszánná magát, hogy hozzá méltó monumentális épületben tegeye magát otthonossá.

— **A malmok buzavásárlásai.** Helybeli gabonabizományosi körökből kapjuk a következő sorokat: «A tőzsdetanácsban, mint tudva van, több malomigazgató

ül. Annak idején, a midőn az uj áruüzleti szokványokat tárgyalták, ezek közül egy sem tett kifogást az ugynevezett bonifikáció: leszállítása ellen. Nem tették pedig, mert át voltak hatva a tudattól, hogy méltánytalanságot követtek volna el és ellentétbe helyezték volna magukat a gabonacsarnokban uralkodó hangulattal. És mégis mit látunk? Azt, hogy ugyanazon urak, a kik a tőzsdetanácsban megállapították az uj áruüzleti szokásokat, a gyakorlatban azokat épen nem tartják tiszteletben. A malmok, melyek igazgatói ott vannak a tőzsde tanácsában, látva azt, hogy ők az egyedüli vevők a piacon, mindenképen nyomják a buzaeladókat; így egyebek közt azzal is, hogy előforduló sulyhiányok megtérítésénél kikötik maguknak a bonifikációt a régi szokványok szerint. A kereskedő világ megkövetelhetné, hogy a malmok respektálják a tőzsdetanács határozatait.» — Eddig a levél. Olvasóink tájékozása czéljából bemutatjuk a régi és uj szokványok intézkedéseit a buza sulyhiány esetében történő megtérítésekről.

1. A régi szokványok szerint:

25—35 deka	hiánynál	a bonifikatio	100 kilonként	0.5%
35—45	>	>	>	0.6%
45—55	>	>	>	0.9%
55—60	>	>	>	1.2%
60—65	>	>	>	1.5%
65—70	>	>	>	1.8%

2. Az új szokványok szerint:

26—35 deka	hiánynál	a bonifikatio	100 kilonként	0.3%
36—50	>	>	>	0.6%
51—60	>	>	>	0.9%
61—70	>	>	>	1.2%

A magunk részéről még megjegyzendőnek tartjuk, hogy a malmoknak ezen valósággal kvalifikálhatatlan eljárása még nem meríti ki a tapasztalt bajokat. A malmok tulajdonképen kiaknázzák azon véletlen körülményt, hogy a piacon ők a fővevők és olyasmit tesznek, a mi a tisztesség fogalmával is ellenkezik. Így tudva van, hogy a malmok a buzát 3 havi hitelre vásárolják, mindazonáltal a *váltóbélyeget az eladóval fizettetik meg.* Ez csakugyan olyan eljárás, a milyenhez foghatót képzelnem sem lehet. A malmok bizonyára helyesebben cselekednének, ha eféle chicanirozásokkal el nem keseritenék a feleket, mert változhatnak az idők és akkor megeshetik, hogy a kölcsönt kamatostul fogják visszakapni.

— **A gabona- és a kenyérárak közti összefüggés kérdése** most általános fejtegetés tárgyát képezi a kontinentális sajtó tulajdonos részében. A német lapokban már hetek óta folyik a harcz a gouvernementalis és az ellenzéki lapok között, csak hogy itt az ügy a gabonavámok kérdésével hozatik kapcsolatba. Bécsben a polgármester a napokban átiratot intézett a tanácshoz, melyben a gabona és kenyér ára közti aránytalanságra utal s felhívja a tanácsot, hogy intézkedjék ezen aránytalanság okainak felderítése iránt s tegyen javaslatot arra nézve, miként lehetne a kenyér árát olcsóbbá tenni s illetőleg a gabona árához arányosítani. De más államokban is élénk megbeszélés tárgyát képezi, miként lehetne azon segíteni. Érdekesnek tartjuk e tekintetben felemlíteni, hogy Franciaországban a kenyérnek hatósági árszabályozása törvényileg fennáll még ma is, bár a legtöbb városban régóta nem alkalmaztatik. Párisban a jó minőségű kenyérnek ára az utóbbi hat hónap alatt 12 $\frac{1}{2}$ %-kal lett olcsóbb, míg a liszt ára 20%-kal hanyatlott. A párisi lapok most azon kérdést tárgyalják, nem lenne-e czélszerű a pékeket általános hatósági árszabás által kényszeríteni arra, hogy a liszt árhanatlansága által reájuk nézve beállott kedvezményben nagyobb mérvben részesítsék a fogyasztókat? A francia földmívelési miniszter e tárgyban köriratot intézett a préfékehez, melyben felhívja a hatóságokat, hogy jelöljék meg azon költségeket, melyekben a kenyér árának hatósági meghatározása gyakorlatban van s közöljék a kormány-nal azon elveket, melyek alapján ezen meghatározás történik: vajjon a gabona, vagy a liszt ára vétetik-e irányadóul? Nálunk a kérdésnek eddig nem tulajdonítottuk gyakorlati fontosságot, pedig nem volna kár közelebbről foglalkozni vele. A buza ára hallatlanul olcsó és mindazonáltal azt látjuk, hogy ehhez képest a liszt és a kenyér csak igen kis mértékben olcsóbbó-

dott. Hogy a liszt ára aránylag még mindig magas, annak egyik legfőbb oka a malmok eljárása. Folyvást azon panaszkodnak, hogy a külföldi üzletlen veszítenek, s ezért a belföldi fogyasztó bőrének akarják megvenni ezt az állítólagos veszteséget. A gabona rendkívüli olcsósága és kelendőségének hiánya a forgalomban már is igen érezhető, s nem hiányzanak az oly javaslatok, a melyek a boldogulás szempontjából visszatérést ajánlanak kezdetleges állapotokra. Egy vasmegyei tanító az ottani gazdasági egyesület lapjában azzal áll elő, hogy «adjon a földmives búzát a csizméért s ne pénzt. És az iparos is adja oda azt a csizmát egy mérő búzáért, ha szüksége van a búzára. A buza most is annyit ér, mint tavaly, élelemre. Mert mi köze annak az árhoz, aki nem ad el, csak fogyaszt. Ha nekem 10 mérő búzám van; de erre okvetlen szükségem is van: mit bánom én, 10 forint-e az ára egy mérőnek vagy 2 frt?» Nevetségesnek kellene tartanunk az ilyen beszédet, ha nem kellene szégyenkezve bevallanunk, hogy a tanítónak a fennforgó viszonyok között igaza is lehet.

— **Drága szilvaspekuláció.** A bécsi Uniobank a napokban igen rosszul bonyolított le egy korábban kötött ügyletet. Még tavaly Brcskában 13 frtjával vett egy nagyobb tétel boszniai szilvát. Ezen szilvának egy esztendői beraktározása és biztosítása belekerült vámmázsánként 30 krajczárba, a benne fekvő tőke 4%-os kamata kitett vámmázsánként 52 krajczárt és végre súlyhiányra 2%-ot vagyis vámmázsánként 26 krajczárt számíthatni, minek folytán a szilva a banknak kerekszámítással 14 frt 08 krajczárjába került. Most pedig a bank eladta a szilvát vámmázsánként 5 frt 50 krajczárjával s így vesztesége minden mázsánál 8 frt 58 krajczár. Ily «kitűnő» üzletre még a legidősebb szilvaspekulánsok sem emlékeznek.

Vasuti üzletszabályzat megváltoztatása. Sajnos, nem nálunk, hanem Németországban történik az az eset, hogy a közönség érdekében megváltoztatják a vasuti üzletszabályzatot. Gyakran megtörténik, hogy a felek által valamely távolabbi állomáson feladott árunál az utóirány nem iratik elő. A mi hazai vasutaink azon praxist követik, hogy kényük kedvük szerint irányítják az árut és tudunk például arra, hogy Budapesten aluli állomásokról az illető állomásfőnökök a Tirolba küldött árut Bécsen keresztül irányították, a helyett, hogy a déli vasutal Budán át küldötték volna és ez által a félnek csaknem kétszeres költséget okoztak. Németországban jövőre az ilyen esetek, a melyek különben ott aligha történtek meg, leheletlenül váltak, miután a német birodalmi vasuti hivatal a Németország vasutai számára fennálló vasuti üzletszabályzat 50-ik §-ának megváltoztatására vonatkozólag javaslatot terjesztett a német szövetség tanács elé, melynek szövege a következő: «Ha a küldő állomásról a rendeltetési állomásra különféle utak vezetnek, a bevétel vagy kivétel céljából vámkezelési eljárás alá eső küldeményeknél küldő a vasut által használandó szállítási ut, vagy az érintendő vámkezelési állomás előírására jogosítva van. Egyebekben a szállítási ut megválasztása kizárólag a vasut belátásának van fenntartva, mely azonban köteles az árut mindig azon utirányon át továbbítani, mely a közzétett dijszabások szerint a legolcsóbb díjtételt és a legkedvezőbb szállítási feltételeket nyújtja». Igen kívánatos volna, ha a mi közlekedési kormányunk is hasonló intézkedést léptetne életbe.

— **Az angol-osztrák bank helybeli fióktelepénél** Redl Jakab igazgató halálával több állás jött üresedésbe. Eddig csak az áruosztály vezetőjének állása tölthetett be Schönthal Antallal, a ki egyszersmind cégvezetői tisztviségre emeltetett. Schönthal különben már az elhunyt igazgató betegeskedése alatt is, mint az áruüzlet tényleges vezetője működött. A fióktelep igazgatójává Scheyrer György neveztetett ki, a ki eddig cégvezetői minőségben működött.

— **Gabonacégek bukása.** Az őszi határidőüzlet lebonyolítása nem folyik le zavartalanul. A hó folyamában több ízben jelentettek fizetés-megszüntetések, a melyek azonban mindannyiszor csendesen kiegyenlítették. E körülmény azt mutatja, hogy az erős árhullámzás már is követelt áldozatokat és attól tartanak, hogy tavaszkor a fizetés-megszüntetések még nagyobb mérvűek lesznek. Természetes, hogy a piaczon a legitim üzlet sokat szenved a viszonyok hatása alatt. Talán meg lesz a válságnak az a jó eredménye, hogy a játékmánia a határidőüzletben alább fog hagyni és a tőzsde meg fog tisztulni a gyengébb elemektől.

— **Uj csatorna.** A cseh tartománygyűlésnek a vízi ügyek szabályozására alakult bizottsága megtartotta első érdemleges ülését. A bizottság előadója ismertette a f. évi júniusban a tartományi bizottság által rendezett enquete eredményét, megjegyzé, hogy a tartományi bizottság azt a tartománygyűléshez intézett javaslataiban teljesen elfogadta. Áttért azután a tartománygyűlés elé terjesztendő határozatok indoklására, melyek elseje következőleg hangzik: «A cseh királyság a befektetési tőke 10%-ának erejéig hozzájárul a duna-moldva-elbai hajózási ut helyreállításához, mely összeg több évre lesz felosztandó, s az országnak ugyanazon jogot biztosítja, mely az állam, valamint a többi érdekeltelk részére is, hozzájárulásuk alapján fenntartatott. Igen kívánatos, hogy a vállalatban leendő részvételre az ország fővárosa, Prága is megnyeressék.» A javaslat két órai vita után egyhangulag elfogadtatott.

— **Margithidi rakpart.** Kereskedői körökből veszszük a következő sorokat: «A margithid közelében levő malmok buzabevásárlásoknál követelik, hogy a hajó a margithid mellett kössön ki, mert itt legközelebb esik a malmokhoz. Ez igaz is, az érem háttere azonban az, hogy ezen kikötőhőzi ut oly rossz, hogy a lovak csak félterhet hozhatnak és a szállítás valóságos átkinzással jár. Igaz, hogy a malmok egy hajórakomány buzaátvételénél megtakarítanak munkaerőben is 10—20 frtot, de ez semmiképen sincs arányban a lovak pusztulásával. Figyelmébe ajánljuk ezt a malomigazgató uraknak, valamint a fővárosi állatvédő egyesületnek is.»

— **62,000 forint veszendőben.** Mint Bécsből értesülünk, általános szenzációt keltett azon esemény, hogy Biach Manó és társa nagykereskedő cégnek szentesi Welesz nevű képviselőjénél 62,000 frtja elveszett. A cég feljelentette képviselőjét, ki most rendőri felügyelet alatt áll.

— **Nők a börzén.** Mig másutt a nők élénk érdeklődéssel viseltek az értéktőzsde iránt, a miről már Bécsben is meggyőződhetünk, ha valamely verőfényes délelőtt a Schottenringnél sétálgatunk, addig a budapesti börzének ritkán van szerencséje a szépnemhez. Nem csoda tehát, hogy olyankor, ha véletlenül mégis elvetődik egy oda, nagy bűmlat s tegyük hozzá hódolat tárgyat is képezi. E héten egy szép fiatal urhölgy jelent meg a tőzsdeterem karzatán. Az alatt nyüzsgő tömegből megpillantotta valaki, majd többen s végre az egész tőzsdelátogató közönség nem törődve az «adok» és «veszek» szavakkal mint egy ember a karzatra nézett. Még a legujdonabb sületű táviratok sem tettek hatást. A hörszánerek apraja-nagyja elővette zwikkerjét és kedvteléssel nézegette a csinos alakot. A szép hölgy láttára általános «hausse» keletkezett — az árfolyamokban is. Ime, ilyen hatása volt a ritka vendégnek, holott a kevésbé szép vagy épen csunya hölgylátogatókra rá sem hederit a tőzsde népe. A kedvező tőzsdei hangulat előidézése érdekében kívánatos volna, hogy a szép hölgyek gyakrabban látogatóknak meg a tőzsdeterem karzatját.

(=) **Gerlter Karola** női ruha- és divattermére (Budapest IV., Szervitátor 1. sz. II. emelet) felhívjuk olvasóink figyelmét. A jó hírnévnek örvendő üzlet a legteljesebb választékkal rendelkezik kelmékben és női divattárgyakban. Megrendelések pontosan és jutányos áron eszközöltetnek.

ÜZLETI TUDÓSÍTÁSOK.

— BUDAPEST, október 18. —

Heti jelentés a budapesti gabonátözsdeiről.

— A «Magyar Lloyd» eredeti tudósítása. —

Sok panasz hallatszott az aszály miatt, mely a vetési munkálatokat nagyban hátráltatta. A korai vetések ép e miatt lassan és egyenlőtlenül keltek. A hét folyamában beállott esőzés elnémitotta gazdáink panaszait, és az ország legtöbb részeiből jelentik, hogy a vetések szépen zöldelnek. Különösen javultak a repcevetések, s eltekintve a helyenként előforduló hernyó és bolha okozta károktól, a repcevetések állása megnyugtató. A szüretelési munkálatok javában folynak, a hirtelen beállott hideg éjjelek sok vidéken hátráltatták a szőlőt érésében, és szakembereink véleménye szerint az ideai bortertermés mennyiségre közepesben, ellenben minőségre teljesen megfelelő a hozzáfűzött reményeknek.

Üzletünk e hét folyamában sem mutathat fel érdekes mozzanatokat. A további áresésnek némileg utját állja a Duna csekély vizállása, melynél fogva a szállítás nagy mérvben megnehezítették a dunai fejedelemségekből, mi kifejezést nyert az árak emelkedésében. A külföldi piacokon a hangulat ellentétes. Az amerikai nagy kikötőkben a látható készletek szaporodnak buzában, ez okból egy a készáru mint a későbbi határidők is 1—1½ centssel csökkentek. Ellenben a tengeri készletek kevesbednek és ára 2 centssel emelkedett.

A francia és németországi piacokon ép ellentétes irányzat uralkodik. A német piacokon a gabonaárak csökkentek, ellenben Párisban ¼—½ frankkal emelkedtek, sőt némely liszthatáridők csaknem egy egész frankkal emelkedtek. A gabonaneműk emelkedését a francia piacokon tervezett gabonavámok felemelésével hozták kapcsolatba. Ellenben a szesz és a repceolaj árak nagyobb csökkenéseket tüntetnek ki.

Az angol, svájci, hollandiai és belgiumi piacokon a nagy hozatalok folytán csendes hangulat uralkodik.

A készletek egy a termelő, mint a fogyasztó piacokon folyton szaporodnak.

Ez okból kevés kilátás nyílik arra, hogy a spekuláció, tekintetbe véve az áru fogyatkozási, beraktározási és kamatvesztései tetemes költségeket, ez évben sikert arathasson műveleteivel.

Az üzlet menetét a következőkben ismertetjük:

Buza. A hét elején sürgős kínálat fejlődött, mely az árakat 5—10 krral lenyomta. A hét közepén azonban gyengébb kínálat mutatkozott, a kereslet nagyobbodott, és az üzlet szilárd mederbe terelgetett. Az árak lassan, de fokozatosan emelkedtek, úgy hogy a hét végén 10—15 krral magasabban zárulnak. Heti forgalmunk mintegy 110.000 métermázsa. Állomásokon eladatott: *Kisújszállás* 6000 métermázsa 8 frton. Rendkívül finom piros *Mezőtúr* 8.45 frton, *Szobon* kereskedelmi áru 7.60—7.75 frton kelt. Az *oláhországi* búzák már nagyobb mennyiségben érkeznek piacunkra, eladatott: 74 kgr. 6.75 frt, 75—76 kgr. 7.20—7.35, 77—78 kgr. 7.45—7.65.

Mai árjegyzéseink Budapesten: Tiszavidéki 75 kgr. 80 kgig 7.60—8.40 frtig. Pestmegyei és fehérmegyei 75 kgr. 80 kgig 7.50—8.30 forintig. Éjszakmagyarországi 75 kgr. 80 kgig 7.40—8.20 forintig.

Rozs. Az üzlet javult, kivitelre több irányba élénk kereslet fejlődik csekély ajánlatokkal szemben. Az árak 10—15 krral emelkedtek. A hét végén helyi fogyasztásra 6.90—7.10 frtig eladható. Állomásokon: *Félegyházán* 6.50 frt, *Aszódon*, *Hatvanban* 6.80—6.90 frt. *N.-Abony* 6.60 frt. *Pilisén* 6.80—6.90 frt. *Taksony* 6.85—6.90 frt.

Arpa. Takarmányáruban a hozatal csekély, az irányzat szilárd, az árak 10 krral emelkedtek. Közepes 6—6.20 frtig, jó minőségű 6.50 frtig fizettetik. Középmínőségű égetni való nagyban kínáltatott, a vételkedv gyengült, 6.75 frttal 7.50 frtig kelt. Finom fajok a gyenge kínálat dacára hanyagoltak, minőség szerint 8—9 frtig keltek. A kivitel kevés mennyiségeket vásárolt állomásokon, világos középfajokért 6½—7½ frtig, finom minőségűért 8½ frtig, elsőrendűért 9 frtig fizettetett a minőség és az állomások távol-sága szerint.

Zab. Ujabb kereslet folytán 10—15 krral emelkedett, közepes 6.05—6.15 frtig, elsőrendű 6.30 frtig fizettetett.

Tengeri. A készletek fogytával az irányzat megszilárdult.

Teljesen egészséges, szagtalan áru nehezen szerezhető, miért is a tulajdonosok jelentékenyen magasb követeléseket tesznek. Elsőrendű áru 6.45 frttal fizettetett, kissé szagos áru 6.30—6.35 frton, hibásabb 6.20 frton kelt, az árak 10—15 krral emelkedtek. A hét végén 6.50 frtig fizettetik.

Uj tengeri. Az érkezett első kocsirakományok úgy itt mint Kőbányán 4.90—4.95 frtig keltek, nov.—deczemb. szállításra 5 frton kínáltatik.

Csöves tengeri. Kőbányára szállítva 2.70—2.80 forinton kelt.

Káposztarepce. A készletek tulajdonosai 12.75 frtot követelnek, mely árt olajgyáraink drágálják, ez okból nem fejlődhetett üzlet. Eladatott 400 mmázsa 12¾ frton.

Uj káposztarepce 1885. aug.—szept. köttetett 1000 mmázsa 13 frton.

Vadrepce. Tulajdonosok jóminőségüért 6—6.50 frtot követelnek, vevők azonban ¾—1 frttal kevesebbet ígérnek. Üzlet ez okból nem fejlődhetett.

Kendermag kereselt, eladatott *Gyomán* 11.75 forinton, *Szolnokon* 12 frton.

Gabona határidők.

Teljesen párhuzamosan haladt a készáru üzlettel. A hét elején nyomott hangulat uralkodott, mely a onban nem sokáig tartott. A hét közepén javulás állott be. Az előfordult árhullámzások igen csekélyek. A spekuláció nagyobb részvételt tanusított, úgy hogy több heti üzleti tespedés után meglehetősen forgalom fejlődött. Az üzlet menetét a következőkben ismertetjük:

Buza. Októberre megindult 7.75, csökkent 7.65-re emelkedett 7.85-ig. Tavasz határidőre 1885. márczius—áprilisra 59—61 krral magasban fizettetett.

Uj őszi buza 1885. szept. okt. 8.82—8.88 frtig köttetett.

Tengeri 1885. május—júniusra megindult 5.71, esett 5.67-ig, emelkedett 5.76-ig.

Zab októberre 6.10—6.15-ig, tavaszra 1885. márczius—áprilisra 6.38—6.45-ig köttetett.

Zárlati árfolyamok:

Buza októberre 7.80 pénz, 7.82 áru, tavaszra 1885. márcz.—ápril. 8.30 pénz, 8.32 áru.

Uj buza, őszre 1885. szept.—okt. 8.85 frt pénz, 8.88 áru.

Tengeri 1885. május—júniusra 5.74 pénz, 5.76 áru.

Zab októberre 6.12 pénz, 6.14 áru, tavaszra 1885. márcz.—áprilisra 6.45 pénz, 6.47 áru.

Uj káposztarepce 1885. aug.—szeptember 13 pénz, 13¼ áru.

Hüvelyes vetemények.

— *Adler Sándor hit. tözsdeügynök jelentése a «Magyar Lloyd» részére.* —

A heti babforgalom szűk korlátok közt mozgott. Külföld csak olcsó árakon hajlandó vásárlásokat eszközölni és kevés megbízást küldött. A tulajdonosok ajánlataikkal nem találtak vevőkre, csak nagyszemű babban, mely cikkben árengedményre hajlandók voltak, ellenben a többi babfajoknál ragaszkodtak a mult heti árakhoz, ez okból üzlet nem fejlődhetett. Árjegyzéseink tehát csak névlegesen veendő és a következők:

Barna bab teljesen el van hanyagolva, eladatott 100 métermázsa zsákostul 9.50 frton.

Fehértörpe bab üzletelen, névleges árak *Félegyházán* 11.20 frt, eladatott *Gyöngyösön* 11¼—11 frt, *Miskolczon* 11—10.80 frtig, *Dunaföldváron* 11 frt, *Monostoron* 10.75 frt.

Fehér gömbölyű bab névleges árak: *Félegyházán*, *Miskolczon*, *Forró-Encsén* 10 frt. Eladatott: elsőrendű *Zomborban* 9.90 frt, *Szegeden* 9.80 frt.

Fehér dumavidéki bab helyben 10.25 frton kelt, ez árban ajánlva marad és 10 frt ígértetik.

Fehér nagyszemű bab a hét elején elkelt *Nagyváradon* 9.55 frt, esett 9.30 frtig, a hét végén emelkedett 9.45—9.50 frtra.

Olaszországi fehér bab eladatott néhány kocsirakomány 9.90 frton, a hét végén ez árban kínálva marad 9.75 frt árajánlással szemben.

Köles és kása.

— *Schmidt és Császár kölesgőzmalom és árpagyönggyár jelentése a «Magyar Lloyd» részére.* —

Köles. A hét elején eladatott 5500 mmázsa oláh köles őszi szállításra 6 frttal; a bevétel oláh és magyar kölesben még mindig igen csekély, s a mi előfordul 6.20—6.60 frttal talál vevőre.

Köleskásában az árak változatlanok, közönségesért 11.25

frt, fényezettért 12.25 frt; a gyártás nyersáru hiánya miatt igen korlátolt.

Köleskorpa és darában, vontatott üzlet van, az árak nem változtak, az első 2.60 frt, az utóbbi 4.30 frt.

Árpagyöngy. E hét folyamán az árpaárak magasabbak lettek, mely körülmény az árpagyöngyüzletre kedvező hatást gyakorolt, a menyüben a vevők áremelkedéstől tartva nagyobb vásárlásokba bocsátkoztak; az árak változatlanok maradtak.

*Árpalisz*t változatlan. Az üzlet pang.

0	1	2	3
frt 10.—	9 ¹ / ₂	9.—	8 ¹ / ₄

Lisztüzlet.

— *Rosenberg Károly lisztbizományos jelentése a „Magyar Lloyd” részére.* —

Daczára annak, hogy az üzlet legutóbbi jelentésünk óta keveset váltzott, mégis, ha nyomott árak mellett is, meglehetősen szállítmányok fordultak elő Angolhon és Svájcba.

A belföldi fogyasztás még mindig passív és csak a pillanatnyi szükségletre szorítkozik.

Takarmánylisztben, finomban úgy mint durvában nyomott árak mellett Németországba és Olaszországba élénk üzletünk volt.

0	1	2	3	4	5	6	7	8	8 ¹ / ₂	8 ³ / ₄	9
16.20	15.60	15.—	14.40	14.—	12.90	12.—	11.30	10.40	8.90	6.70	6.—
F korpa 3.60											
G korpa 3.30											

Szilva és szilvaiz.

— *Harsányi Adolf jelentése a „Magyar Lloyd” részére.* —

Szilva. Az üzlet e cikkben a lefolyt héten valamivel élénkebb volt, okozva kötések fedezése által, melyek ugy szokvány minőségű mint 100 darabos áruban valószínűleg a spekuláció által nagy tételekben adtak el. A készáru üzlet meglehetősen élet-nélküli, csak egyes nagy darabos tételek adtak el; az árak kivitelre való vásárlásokra nem alkalmasak, mivel ugy francia mint cseh áru nagyban versenyez eladási helyeinken. Kész boszniai és szerbiai áru $\frac{1}{2}$ kilónkint 80—85 drbos 12⁷/₈, 13 frton, 85—90 drbos 12—12¹/₄ frton, 90—100 drbos 11—11¹/₈ frton 100—110 drbos 10 frton kelt; néhány waggon 80—85 drbos boszniai áru novemberi szállításra 12⁷/₈ frton köttetett. Boszniai szokvány-minőségű októberre 10 frton, október-novemberre 9³/₄ frton, továbbá szerbiai szokványminőségű október-novemberre 9⁷/₁₆—9³/₈ frton kelt; $\frac{1}{2}$ kilónkint 100 drbos októberre 10⁷/₈—11 frton jegyeztetik, mind per 56 kilogramm.

Szilvaiz. Eladók készségesebbek engedményekre; miután bányási nagy mennyiségben jön piacra, a szlavoniai nélkülözhetőnek mutatkozik és miután a spekuláció, mely tetemes mennyiséget beraktározott 24—23 frtnyi követelésével ezélt nem ér, 22 frtra mérsékelte követelését, mely árban 100 hordóval köttetett és nagyobb tételek kínáltnak. Bányási ára 21 frttal jegyeztetik, mind per 100 kiló.

A tőzsdetanács által normalis darabszámként októberre boszniaira 115 és szerbiai szilva tekintetében 120 állapított meg.

S z e s z.

Kohn és Kollmann cég jelentése a „Magyar Lloyd” részére.

Szesz. A hangulat e héten lanyhult, az árak keveset engedtek és a következők: nyers szesz finomított részére 28¹/₂ frt, nagyban 29¹/₂ frt, fogyasztásra 30 frt; élesztő szesz 32¹/₂—32³/₄ frt, finomított szesz 31¹/₂—31³/₄ frt. Az árak 10,000 literszázalék szerint hordó nélkül első költségek jegyeztetnek.

Szilvorum: Eddig új magas foku kevés került a piacra, a minőség kielégítő, bányási finom tiszta áru 50%-os 38—40 frt, erdélyi és szilágysági 36—38 frt 100 literként hordóval. Kevés foku szilvorumban eddig új áru csak erdélyi és bányási került a piacra, finom tiszta minőségű 1—1.05 frt, ó fok szerint hordó nélkül a bpesti vasuti állomásokról átadva.

Zsiradékok.

— *Glink Henrik terménykereskedő jelentése a „Magyar Lloyd” részére.* —

Az emelkedő irányzat a hét közepéig tartott, azonnal szállítandó városi zsír 54 frton köttetett hordóval, táblás szalonna 49 frton. Ezen árak azonban a növekedő kínálatok folytán nem tarthatták magukat és a hét végén olcsóbbak lettek.

Mai árjegyzéseink: Városi zsír hordóval 52 frt pénz, 52.50 frt áru, hordó nélkül 50 frt pénz, 50.50 frt áru; fehér táblás szalonna 46 frt pénz, 47 frt áru; füstölt 52 frt pénz, 53 frt áru; vidéki szalonna 38 frt pénz, 39 frt áru. Az árak 100 kilogrammonként helyben átadva első költségek jegyeztetnek.

Petroleum.

— *Schmidek és Grünstein jelentése a „Magyar Lloyd” részére.* —

A lefolyt héten élénkebb forgalom mellett változatlanok maradtak az árak. Piacunkon amerikai petroleum ára vám nélkül 12 frt 100 kilónkint. A vám 10 frt aranyban, a vámbivatali leszámitás hordóra 18%.

Magvak.

Radwaner J. L. hités tőzsdeügynök jelentése a „Magyar Lloyd” részére.

Hosszu szünet után végre ismét némi élet jelezhető a mag-üzletben. A magnóvények aratása ez idén nemcsak nálunk, hanem mindenütt Európában néhány héttel elkészt, ugy hogy távollabbi vidékekről még ma sincsenek pozitív termési jelentéseink.

Luczernában Magyarországon jó középtermünk van, holott Franciaország és Olaszország csak középtermest mutathatnak fel. A franciaiak ennél fogva magas árakat követelnek. Prima fajokért frank 145—165, közép fajokért frank 110—120. Ezen árak egyelőre nem igen ajánlatosak a Franciaországból való megrendelésekre. Olaszországból csekély ajánlatok érkeznek és a minőség sem igen szép. Magyar áruból szintén keveset hoztak eddig piacra. A minősége ezen utóbbinak szép és 50—60 frton a magyar luczerna gyorsan elkel.

Véres heremagban az üzlet teljesen pang, mivel tulajdonosok tulságos árakat követelnek és a kivitel az idej jó európai és amerikai termék mellett csak 45—50 frtos áron volna lehetséges.

A mohartermés igen jól sikerült és egy kevés helyből 7—7.50 frton köttetett.

Bükköny hasonlóképen sok termelt és ma finom zabmentes áru 6—7 frton felül el nem adható.

Baltaczim (Esparsette) ez idén bőven és szép minőségben termelt és 14—14¹/₂ frton adatott el.

Féher es sárd here Csehországban igen jól termelt és az árak a minőséghez képest 60—70 frton alakulnak.

Heti jelentés a budapesti értéktőzsdéről.

— *A „Magyar Lloyd” eredeti tudósítása.* —

A hét legkülönösb jelenségei közé sorolható azon körülmény, hogy a játékpapírok emelkedtek, a legsolidabb befektetési értékek pedig, a magyar járadékok csökkentek. Ugy véljük, hogy ezen tény eléggé illusztrálja tőzsdénk insolid alapját, melyre műveleteiket építik. Élénk forgalom volt a héten, osztrák hitelrészvény 287.40 frtig, magyar hitelbank 288 frtig emelkedett. Magyar 4%-os aranyjáradék 93.65 után esett 93.05-ig, magyar 5% papírjáradék 89-ről 88.70-ig esett. Középbankok szintén szilárdabban, malomrészvények mérsékelten emelkedtek. A pénz szűke még mindig tart, daczára hogy az osztrák-magyar bank fölemelte a budapesti piacz dotációját.

Kőbányai sertésvásár.

Az első magyar sertéshizláló részvénytársaság jelentése a „Magyar Lloyd” részére.

Miután a lefolyt héten ismét a fogyasztási úgy mint a kiviteli szükséglet tetemes volt, szilárd irányban forgott az üzlet és az árak minden fajtánál tetemesen emelkedtek. A hét végén jegyzési ár mellett nem volt áru kapható. **Heti átlagárak:** Magyar válogatott áru 260—320 kilós 46—47 kr., 180—250 kilós 47—48 kr. Öreg 300 kilón felül 43—44 kr; vidéki 47—48 kr. Az átmeneti forgalomban: szerbiai 46¹/₂—50 kr., romániai 47—50 kr. kilónkint tisztasuly. Takarmányárak: Tengeri 6.70 frt, árpa 6.65 frt Kőbányán átvéve. Helybeli sertésállomány: október 10-én maradt 83.887 db. sertés. Felhajtott az alvidékről hizott 1745 db., Szerbiából 1663 db., a magyar államvasutakon, hizott 2709 db., magló 690 db., a budai vámnál 79 db., összesen: 6886 db., összes állomány 90.773 db. Elhajtott a felvidékre 154 db. Bécsbe 3079 db., Csehországba 646 db., Bodenbachon át 919 db., Ruttkán át 1444 db., Galanta-Zsolna-Oderbergen át 1960 db., budapesti fogyasztás 3126 db., kültelki fogyasztás 400 db., a magyar államvasutakon 251 db., összesen 11.979 db., marad sertésállomány 78.794 db. A részvénytársaságon van 16.355 db., az egészségügyi és átmeneti szállásokon maradt október 10-én 9605 db., felhajtott szerbiai 1663 db., összesen 10.668 db. Elhajtott 2907 db. Marad állomány 7761 db. és pedig 3814 db. szerbiai, 3947 db. romániai. Az egészségügyi szemlén január 1-től maig 902 db. vonatott el a fogyasztástól és fordítottat technikái célokra.

Bécsi vásár: Október 14-én. Felhajtott 7244db. sertés, ezek között 3645 db. orosz-lengyel. A nagyobb felhajtás daczára a hangulat szilárdabb volt és az árak $\frac{1}{2}$ —1 frttal magasabbak. Nehéz áru 40—41¹/₂ frt, közép 38—39 frt. Süldők és orosz-lengyel 33—44 frt 100 kilónkint élősuly.

Drezdai vásár: Október 13-án. A piacon volt 772 db. vidéki és 234 db. magyar sertés; előbbiek 55 filléren, utóbbiak 52 filléren keltek $\frac{1}{2}$ kilónként.

Berlini vásár: Október 13-án. Felhajtott 10,461 db., a piacon a hangulat vontatott volt, előző heti árakat csak részben lehetett elérni. Meklenburgi 49 márkán, vidéki 44-47 márkán, szebial 42-45 márkán, magyar sertés 45-46 márkán kelt.

Magánhajóforgalom.

— *Wolfinger és Reich a budapesti áru- és értéktőzsde hit. hajóügynökeinek jelentése a „Magyar Lloyd” részére.*

Az előző héten észlelhetett magánhajók iránti kereslet a most lefolyt hétre is átment, minélfogva a forgalom korlátolt volt. A nagyszámban érkezett magánhajók kiürítve új szállítmányra várnak és ezen körülmény a szállítási díjtelek redukczióját vontatta maga után, úgy, hogy járművek azonnali használatra könnyen kaphatók 1-2 krral olcsóbban. A lefolyt héten 42 hajó érkezett ide, melyek közül 8 jármű Győrbe továbbított.

Szállítási díjtelek métermázsánként krajczárokból jelenleg a következők:

	Budapestre	Győrbe
Szentesről	46	56
Mindszentről	45	55
H.-M.-Vásárhelyről	44	54
Szegedről	42	52
T.-Kanizsáról	41	51
Zentáról	40	50
T.-Becséről	39	49
N.-Becserekéről	39	49
Pancsováról	39	49
Ujvidékről	32	42
Palánkáról	31	41
Vukovárról	30	40
Dályáról	29	39
Mohácsról	23	33
Bajáról	22	32
Kalocsáról	20	30
Paksról	19	29
Dunaföldvárról	18	28
Adonyból	17	27

Üzleti felvilágosítások.

P. L. Sz—d. Mi minden tekintetben előzékenységet tanúsítunk előfizetőinkkel szemben. Szívesen eljárunk ügyeiben, levélben, táviratilag megadjuk a kívánt felvilágosításokat, teljesen díjmentesen képviseljük a tőzsdebiróság előtt, elkészítjük keresetleveleket. És így sok fáradságtól és költségtől kíméljük meg előfizetőinket. Ennyi szolgálattal szemben elvárhatjuk lapunk tisztelt barátaitól, hogy ők is fáradozzanak egy kissé lapunk érdekében, és hogy igyekezzenek azt ismerőseik körében, casinóknál, intézeteknél terjeszteni. Ezt a viszonzószolgálatot kérjük is tisztelt barátainktól, hogy viszont még többet tehessünk érdekükben, e végre pedig okvetlenül gyarapítani kell alkalmazottaink számát. A tarifarovatra, tőzsdeperekre és polgári kereskedelmi érdekes perekre ezután is kiváló gondot fordítandunk. Szóval mi úgy rendezzük be a lapot, hogy abban mindenki találhasson öt érdeklő tárgyat. Mihelyt jobban erősödünk, szakmellékleteket is fognak kiadni; a legjelesebb szakérők megígérték ebbeli közreműködésüket.

F. J. K—r. Hogy miért nem közöljük a kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok alapszabályait, melyeket a K. K. utolsó számában hoz? Egyszerűen azért, mert már lapunk 2-ik számában megjelentek.

Nyilttér.*)

7. Egy orvos, a ki magán tesz kísérletet. Dr. Berey limbergi (Alsó-Ausztria) gyakorló orvos, a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsaival eszközölt kísérletéről következőt írja: «A svájci labdacsokat, melyeket ön hozzám küldött s a melyekkel löször is önmagamon tettem kísérletet, a legjobb hatású szernek találtam.» — Brandt R. svájci labdacsoai a magyarországi gyógyszerárakban egy dobozzal 70 krért kaphatók.

Ügyelni kell, hogy minden doboz címlapján meg van-e fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névaláírása.

* Az e rovatban közlöttékért a szerkesztőség nem vállal felelősséget.

Legújabb vasuti díjmérséklések.

Az engedménynek helye van					Engedélyezett díjtétel 100 klgr-kint	Hivatalos Megjelölése azon díjszabásnak, melyre az engedmény vonatkozik	A 100 kilogrammra hivatalos díjtételből való leengedés	Az engedmény keresztvételének módja	Megjelölése azon okmányokra, melyek alapján a folyósítás eszközöltek, és kitétele azon időpontnak, a mikorra ezen okmányok betervezendők:	Különös megjegyzések
mely cikkek szállításánál/	a következő szállítási vonal számára	honnan	hová	és érvényes, mely időben						
Buza, rozs, árpa, zab és tengeri	Adony-Szabolcs Döbrököz Ercsi Hidegkút-Gyöng	Fiume	Kudreményeknek tengeren kell továbbíthatniok. Utirány-előírás a fuvarleveleken kizárva	Kocsi- és fuvarlevelenként legalább 10,000 kg.-ért való díjfizetés mellett.	102·0	108·0	Visszterítés újján	A kedvezményt igénybe vevő félre, mint ezimzettre szóló fuvarlevelek és a küldeményeknek tengeren való továbbítását igazoló eredeti hajó-connossementek, mely okmányok legkésőbb 1885. február végeig betervezendők	A jelen viszonylatokban elszállított mennyiségű a Fiuméba elszállított mennyiségűekkel összehozható	
	Kurd-Csib-rák									
	Pinczehely									
	Sárbogárd									
	Sárosd									
	Simontornya									
	Szakály-Högyész									

A «Magyar Lloyd» f. évi 17. számában közölt kedvezmények alapján a budapest-zimonyi és a dálja-bródi vonalakon fekvő, a hirdetményben megnevezett állomásokról *Fiuméba* szállítandó aszalt gyümölcs, szilva és szilvaiz-küldemények ezentúl nem Budapest-Józsefváros, hanem — a fent idézett számú hirdetményekben a raktározásra, fekbérekre, díjszámításra és a vissztérítés alapjául szolgáló okmányokra vonatkozó feltételek épségben tartása mellett — **Budapest dunaparti teherpályaudvar állomáson fognak reepedialtatni, minélfogva a küldemények oda rendelendők.**

Legújabb vasuti díjmérséklések.

A z e n g e d m é n y n e k h e l y e v a n												
szállításnál a mely czikkek	következő szállítási vonal számára		az itt írt minimális mennyiség feladása esetében	a következő különleges feltételek teljesítése mellett	és érvényes, mely időben	Engedélyezett	Hivatalos	Mégjelölése azon díjszabásnak, melyre az engedmény vonatkozik	A 100 kilogrammonkénti hivatalos díjtételből való leengedés	Az engedmény keresztülvitelének módja	Mégjelölése azon okmányoknak, melyek alapján a folyósítás eszközöltetik, és kitétele azon időpontnak, amikor ezen okmányok betérjesztendők ;	Különös megjegyzések
	honnan	hová				díjtétel 100 kgr-kint						
Málna	Sopron d. v.	Triest és Fiume	—	Használt 4-kerekű kocsiként legalább 10 tonna utáni szállítási díj fizetése mellett	Visszavonásig, legkésőbb azonbanban 1885. évi szeptember hó végéig	kr.	bj.	Helyi díjszabás	kr.	bj.	Rovatolás útján	—
	Pfaffstätten és Mödling	Fiume				132.8	149.8		17	21		
Zab	Bares	A Bécs-Ujhely-Hetzendorf ig terjedő vonalrész állomásai	—	Használt 4-kerekű kocsiként legalább 10 tonna utáni szállítási díj fizetése mellett küldeményeknek Barscon alóli hajóállomásokról kell származniuk. A származás megállapíthatása végett az eredeti okmányok, melyek a szállítmányokat Barssig kísérték, a küldemények Barscon való feladásánál felmutatandók	Visszavonásig legkésőbb azonbanban 1885. évi augusztus hó végéig	kr.	bj.	Helyi díjszabás	Változik	Rovatolás útján	—	—
						68.2	—					
Kőolaj	Az északi és keleti tenger kikötői	Budapest. dunaparti teherpályaudvar	—	A fuvarlevelek a díjszabásszerű határidőben kiváltandók	A jelen hírdeméy megjelölése utáni 3-ik napról visszavonásig, legkésőbb 1884. év végéig	—	—	21 napi fekbérmentesség	—	—	—	—
						—	—					
Budapest-Ferenczváros	A m. kir. államvasut valamennyi állomásaira	—	—	Kőolaj-küldeményeknek szállítólevél- és kocsiként legalább 10.000 kg-bani, — üres hordók bármely mennyiségben való feladása mellett	Visszavonásig, de legkésőbb 1884. év végéig	<i>B)</i> osztály díjtételei	<i>A)</i> osztály díjtételei	Változik	Változik	Változik	A feladóra szóló és legkésőbb 1885. évi márczius végéig benyújtandó eredeti feladási vevények	—
						—	—					

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos Steiner József.

Morvay és Mérei nyomása, váczi-körut 17. Lázár-utca sarkán.